

گنډ

عضو کمیسیون انرژی مجلس:

اموال بابک زنجانی در ایران ۱۰۰ صاحب دارد

● شرق: هشت‌ماه از دستگیری بابک زنجانی گذشته اما هنوز هیچ گره‌ای از پرونده وی باز نشده است؛ نه رقم دقیق بدهی‌ها و اموال زنجانی مشخص شده و نه دیگر متهمان اصلی این پرونده معلومند. اما خبرها و حواشی این پرونده و گمانه‌ها در مورد همکاری و فهرست بدهی و دارایی‌های زنجانی بسیر است. ولی نقطه مشترک همه اظهارنظرها این است که اموال زنجانی برای پرداخت بدهی‌های وی کافی نیست.امیرعباس سلطانی، عضو کمیسیون انرژی در مجلس شورای اسلامی هم بر همین گفته صحه گذاشته و اعلام می‌کند ۹۰درصد اموال زنجانی در سایر کشورها به‌ویژه در ترکیه و تاجیکستان است؛اموالی که وی آنها را به ترکیه منتقل کرده‌است.البته به‌گفته سلطانی «امکان هدف فعالیت‌های اقتصادی بابک زنجانی ترکیه بوده و بزرگ‌ترین سرمایه‌گذاری‌ها را در ترکیه انجام داده است» سلطانی چندی پیش هم آمار دیگری در مورد اموال زنجانی را به داده و گفته بود: ۸۰درصد اموال بابک زنجانی در ترکیه، ۱۰درصد در جمهوری آذربایجان و فقط ۱۰درصد اموالش در ایران است. اموالی که باید به فروش برسد تا بدهی سنگین زنجانی به وزارت نفت پرداخته شود. اما انطور که سلطانی اعلام کرده: «همین ۱۰درصد پایتنامه در ایران هرکدام صد صاحب دارد که بازپس‌گیری آنها کار ساده‌ای نیست» چون به گفته سلطانی: «این اموال مدعی دارد و عموماً به نام دیگران ثبت شده است. مثلاً باشگاه راه‌آهن، اکنون صد مدعی دارد و درباره بقیه هم شرایط به‌گونهای است که معلوم نیست چه کسی باید دستگیر یا محاکمه شود. این اموال به انواع و اقسام روش‌ها به وابستگان وی واگذار شده و تقریباً همه اموال ایشان منافع است، حتی هوایمایی قسم! اما تنها مشکل زنجانی مشاع‌بودن اموال وی در ایران نیست. عزت‌الله یوسفیان‌ملا چندی پیش در گفت‌وگو با «تنبیر» گفته بود: «برای اموال زنجانی در خارج از کشور «مشکلاتی» به وجود آمده است. برخی کشورهای آسیای‌میانه وقتی دیدند وضع این‌طور است و زنجانی در زندان به سر می‌برد، با این ادعا که زنجانی به آنها به‌دکار بوده اموالش را دارند از این بزد و به نفع خودشان می‌گیرند. حتی کسانی که در بین‌المللی این کشورها هستند اموال بابک زنجانی را به‌نفع خودشان مصادره می‌کنند.مثلاً در مازنی پیشنهاد دادند که حاضریم بخشی از پول‌های زنجانی را به ایران بدهیم به شرطی که مبلغی هم به ما بدهید در واقع باج می‌خواهند تا پول ایران را به ایران پس بدهند».

بدهی زنجانی سه وزارت نفت رقم بالایی است، ۲۵میلیاردلاری که باید به حساب وزارت نفت واریز شود و این وزارت‌خانه برای تسویه بدهی زنجانی تا تیرماه سال جاری پنج مزایده برای فروش اموال منتول و غیرمنتول شرکت توسعه هلدینگ سورینت برگزار کرد که در آخرین مزایده ۲۷ ملک بابک زنجانی بیش از هزار۰۰۰میلیاردتومان قیمت‌گذاری شد تا به فروش برسد اما گویا مشکلاتی بر سر راه فروش اموال وی پیش آمده است. حواشی پرونده زنجانی بسیار زیاد است و از ۹۰دی‌ماه سال گذشته تاکنون به نظر می‌رسد هنوز گره‌ای از پرونده باز نشده است. سلطانی درباره دلایل طولانی‌شدن روند رسیدگی به این پرونده می‌گوید: «متأسفانه بابک زنجانی احساسی خطر جدی نمی‌کند و بعضاًاین پرونده درگیر حاشیه شده‌است، آزادی رضا ضراب و قرار همکاری بین ایران و ترکیه سبب شده مسؤولان پیگیری پرونده زنجانی، امیدوار شوند که مراحل رسیدگی به این پرونده سریع‌تر پیش برود عضو کمیسیون انرژی در مجلس شورای اسلامی با اشاره به آزادشدن ضراب از زندان ترکیه، گفت: رضا ضراب در دادگاه گفته است تحت فرمان زنجانی بوده و هیچ اختیاری از خود نداشته است و ما نیز مدارکی در دست داریم که ضراب و زنجانی با هم حساب‌های بانکی داشتند و همین‌طور ضراب کارهای اقتصادی و فعالیت‌های تجاری برای زنجانی انجام می‌داده است. او همچنین گفت: قرار است همکاری‌هایی جدی بین ایران و ترکیه درباره پرونده بابک زنجانی و رضا ضراب انجام شود و در حال حاضر اسنادی درباره همکاری ضراب و بابک زنجانی در ترکیه وجود دارد که آنها را مطالبه کرده‌ایم. سلطانی درخصوص همکاری کمیسیون انرژی در مورد این پرونده گفت: برای کمیسیون انرژی مجلس پیگیری این پرونده اولویت است و به همین دلیل همکاری با دولت ترکیه برای بازگرداندن اموال زنجانی به ایران به‌طور جدی پیگیری می‌شود. او در واکنش به آزادشدن ضراب از زندان در ترکیه گفت: به‌هرحال مسؤولان ترکیه باید کمک کنند و در ایران هم باید با جدیت بیشتری پیگیر پرونده بابک زنجانی شویم. عضو هیات‌ریسه کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی گفت: بعضاً کسانی که پرونده زنجانی را در مجلس پیگیری می‌کنند تحت فشار قرار می‌گیرند که پرونده را رها کنند چون امیدی ندارند که به جایی برسد.

خبر

تصمیم دولت برای پرداخت بدهی‌هایش به وزارت راه

● پایگاه‌اطلاع‌رسانی دولت:هیات‌دولت‌باسویه‌بدهی‌های قانونی وزارت راه‌وشهرسازی تا سقف ۲۰۰میلیاردریال موافقت کرد. هیات‌وزیران به پیشنهاد مشترک وزارت‌خانه‌های امور اقتصادی‌ودارایی، راه‌وشهرسازی و معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی‌رییس‌جمهورموافقت کرد.بدهی‌های قانونی وزارت راه‌وشهرسازی (شرکت ساخت و توسعه زیربناهای حمل‌ونقل کشور- مدیریت ساخت و توسعه راه‌های استان خراسان‌رضوی به اشخاص حقیقی و حقوقی و تعاونی تا سقف ۴۰۰میلیاردریال با اعلام وزیر راه‌وشهرسازی با بدهی همان اشخاص یابت اقساط واگذاری به‌صورت جمعی- خرجی تسویه شود.

مهدی درویش‌خان: مشکل اصلی، دولت بزرگی است که

همه‌جا هست و برای آغازکردن هر شغلی باید با آن مواجه شد. در حال حاضر بیش از ۸۰درصد اقتصاد ایران دولتی است و این مساله باعث شده، در هر نقطه‌ای که فعالان اقتصادی با دولت به هر دلیلی روبه‌رو شوند، امکان ایجاد فساد تقویت شود. آمارهای جهانی هم این موضوع را تأیید می‌کنند. پندرام سلطانی، نایبرئیس اتاق بازرگانی صنایع و معادن ایران هم با اشاره به آمار جهانی، این موضوع را تأیید می‌کند: «در حال حاضر ما در بین ۱۷۵کشور جهان رتبه ۱۴۸ را داریم؛ یعنی وضعیت ۱۴۷کشور به‌لحاظ فساد از ما بهتر است و ما در میان ۲۰کشور انتهایی فهرست که وضع بدی از نظر فساد اداری و اقتصادی دارند، قرار داریم. به همین واسطه طبیعی است که در فعالیت‌های اقتصادی هم با فساد زیادی درگیر باشیم.» او در سراسر گفت‌وگو تکیه‌اش بر دولت بزرگی است که به‌دلیل گستردگی بیش‌از‌حد، امکان وقوع فساد را بیش از هر زمان دیگری تقویت می‌کند که چاره‌اش را کوچک‌شدن دولت می‌داند و البته راهکارهای دیگری که درمورد آنها به تفصیل سخن می‌گوید، این گفت‌وگو را در ادامه بخوانید:

● وضعیت ما به لحاظ شاخص‌های مربوط به سلامت اداری و مقابله با فساد چگونه است؟

ما هم به شهادت نظرسنجی‌های داخلی و هم به استناد گزارش سازمان‌های جهانی، متأسفانه به لحاظ فساد اداری و اقتصادی جایگاه نامناسبی داریم.

● یعنی چه جایگاه نامناسبی داریم؟

یعنی جزو کشورهایی هستیم که میزان احرک فساد در کشورمان بالاست، کشور ما در یک‌چهارم انتهایی جدول سلامت اداری و اقتصادی قرار دارد. متأسفانه بر اساس گزارش که سازمان‌های بین‌المللی هرسال درباره شاخص احرک فساد منتشر می‌کنند، ما جایگاه نامطلوبی داریم. در آخرین گزارش که منتشر شده است ما در بین ۱۷۵ کشور جهان رتبه ۱۴۸ را داریم. یعنی وضعیت ۱۴۷ کشور به لحاظ فساد از ما بهتر است و ما در میان ۲۰ کشور انتهایی فهرست که وضع بدی از نظر فساد اداری و اقتصادی دارند، قرار داریم. به همین واسطه طبیعی است که در فعالیت‌های اقتصادی هم با فساد زیادی درگیر باشیم.

● این فساد از چه‌چیزی ناشی می‌شود؟ قانون شفاف نداریم، یا سیستم نظارتی ضعیف است؟

فساد اداری و اقتصادی امروز کشور نتیجه ضعف در همه این موارد است؛ در بعضی جاها فقدان قوانین داریم و در بعضی جاها هم پرقانونی... همه اینها موثر است؛ از موضوع قانون که بگذریم مشکل دیگر اندازه ورق، تعدادی هرجه در کشوری اندازه دولت بزرگ‌تر باشد، طبیعتاً احتمال فساد و شیوع فساد هم بالاتر می‌رود.

● با چه مقیاسی می‌گویید دولت ما دولت حجیم و بزرگی است؟

دولت ما در قیاس با میزان تولید ناخالشی داخلی دولت بزرگی است؛ بودجه جاری کشور تقریباً حدود ۲۰درصد تولید ناخالشی داخلی است، حالا اگر بودجه شرکت‌های دولتی را هم به این رقم اضافه کنید بودجه جاری کشور بیش از ۵۰درصد تولید ناخالشی داخلی می‌شود که عدد بسیار هنگفتی است.

● و بعد از دولت بزرگ دیگر چه دلایلی دارد؟

درجه پایین آزادی اقتصادی در کشورمان هم یکی از دلایل بروز فساد اداری و اقتصادی است، یعنی اصولاً در بخش‌های مختلف اقتصادی به‌خطر حضور دولت در اقتصاد و محدودیت‌هایی که پیش‌روی فعالان اقتصادی وجود دارد، مبنای فعالیت اقتصادی را مکانیسم بازار و رقابت تعیین نمی‌کند، بلکه رانت‌هایی تعیین می‌کند که ناشی از دلایل متعدد است. تعدد و بزرگ‌بودن نهادهای عمومی غیر دولتی و در بخش عمده‌ای معافیت آنها از نظارت، کنترل و پاسخگویی هم یک دلیل دیگر فساد است. در کشور ما از دربار به‌خاطر نبود شفافیت قوانین و پاسخگویی دولت، تفکر مردم اینطور شکل گرفته که فکر می‌کنند برای کارهای اداری و وظایف معمول دولت هم باید پرداخته‌هایی داشته باشند که کارشان راحت‌تر انجام شود. البته فساد اداری و اقتصادی دلایل دیگری هم از قبیل شیوع فقر، پایین‌بودن درآمدها و سرانه و عدم وجود نظام جبران اطلاعات مالیاتی در کشور نیز دارد.

● به این ترتیب با گستره بزرگی از دلایل فساد اقتصادی و اداری روبه‌رو هستیم، اگر بخواهیم جزئی‌تر بیندیشیم وقتی که یک فعال اقتصادی وارد پرسوه تولید می‌تجارت می‌شود و فعالیتش را کلید می‌زند، با چه زمینه‌هایی از فساد روبه‌رو است؟
یکی از عوامل دیگر فساد که باید به موارد بالا اضافه کرد پایین‌بودن دانش و فهم شهروندان از حقوق خودشان و تکلیف دولت است، اصولاً به جهت اینکه این سطح دانش و اطلاعات پایین است، فعالان اقتصادی با هر مانعی که در مسیر کسب‌وکار روبه‌رو می‌شوند به‌خاطر ندانستن آن به‌دنبال این هستند که یا آن را از طریق شخص ثالثی حل کنند یا از طریق پرداخت مبلغی کار را انجام دهند؛ غافل از اینکه اگر اطلاعات کافی داشته باشند نه نیاز به پارتی دارند و نه نیاز به رشو... البته این، هم از وظایف خود فعالان اقتصادی و هم از وظایف دولت است که آنها را با حقوق خود و تکالیف دولت آشنا کنند.

● بر گردیم به زمینه‌هایی از فساد که فعالان اقتصادی را به چالش می‌کشد.

باتوجه به جایگاهی که ما در فساد داریم شما می‌توانید این زمینه‌ها را در سطوح مختلف مشاهده کنید؛ یعنی هر نقطه تماس یک فعال اقتصادی با دستگاه‌های دولتی با عمومی یا حتی با مجموعه‌های بزرگ غیردولتی می‌تواند یک نقطه بروز فساد هم باشد؛ از زمانی که می‌خواهد مراجعه کند برای ثبت یک فعالیت اقتصادی تا زمانی که می‌خواهد مجوز یا پروانه کار اقتصادی بگیرد.

● در ایران گرفتن مجوز فعالیت اقتصادی در مقایسه با سایر کشورها کاری سخت است یا آسان؟

قبلاً سخت‌تر بود اما به‌تدریج در حال آسان‌شدن است. به همین خاطر، بخشی که ما امروز در قیاس با گذشته کمتر شاهد فساد در آن هستیم، همین بخش صدور مجوز است؛ البته باید تأکید کنم که این سادسازی باعث غفلت برای

اقتصاد

نایبرئیس «اتاق ایران» در گفت‌وگو با «شرق»:

هر تماس فعالان اقتصادی با دولت می‌تواند فسادآور باشد



فعالیت‌های اقتصادی کوچک و متوسط دارد پیش می‌رود.
● چرا در این بخش مجوزها سخت صادر می‌شود و امکان فساد بالا می‌رود؟ دلیل آن به حضور یا رانت شرکت‌های دولتی برمی‌گردد؟

دلایل متعدد دارد، اول اینکه این طرح‌ها نیاز به تامین مالی بالایی دارند و عموماً باید از صندوق توسعه ملی یا از منابع بانکی تسهیلات بگیرند، دیگر اینکه در صنایع بزرگ یک طرف کار حتماً دولت است، مثلاً ترشیومی‌ها باید گاز را از دولت بخرند، صنایع فولاد، سنگ‌آهن، گاز و امثالهم را و... بنابراین چون یک طرف کار به دولت برمی‌گردد و دولت باید آن را تعیین و تامین کند پس مجوزش را هم باید دولت صادر کند. از پروانه ثبت و بهر‌میزداری هم که بگذریم مرحله اخذ مجوزهای ساخت، مراجعه به شهرداری‌ها برای ساخت و ساز، گرفتن امتیاز اشاعتیات برق، آب گاز... و شروع می‌شود که بسیار طولانی است.

● تا حالا برآورد کرده‌اید که فعالان اقتصادی و کسانی که می‌خواهند کار تولیدی راه بیندازند باید به چندچهاروی مجوز گرفتن رجوع کنند؟

بسته به ماهیت فعالیت قدری متفاوت است و همه این سختی‌ها تنها در رجوع برای ثبت یا راه‌اندازی نیست، برای ادامه فعالیت هم هست، مثلاً مراجعه به سازمان‌های امور مالیاتی، بیمه تامین‌اجتماعی، اداره کار، محیط‌زیست و... اینها مواردی است که در آثای فعالیت اتفاق می‌افتد ولی خب در ابتدای فعالیت هم بسته به نوع کار مجوزهایی را باید بگیرند که فرآیند پیچیده‌ای است.

● تعداد جاهایی که برای اخذ مجوز باید به آنها مراجعه کنند زیاد نیست؟
کندتر می‌دانیم؟
بله حتماً زیاد است.

● خود این موضوع فسادآور نیست؟
قطعا فساد می‌آورد، دولت بزرگ تنها به معنی زیادبودن تعداد پرسنل دولت یا زیادبودن بودجه دولت نیست، دولت بزرگ یعنی شما هر جا که عبور کنید با دولت برخورد می‌کنید، اینقدر گسترش در کشور وسیع است که هر فعالیتی می‌خواهید بکنید با این موضوع روبه‌رو می‌شوید که دولت در مقابل شماسست، یا باید مجوز صادر کند، یا باید امتیاز داشته باشد تا نظارت کند یا سیاستگذاری

● طبیعتاً دولت هم می‌داند که موضوع فساد و رشوه گرفتن برای دوزدن قوانین و برای رانت‌هایش می‌کند که آنها را با حقوق خود و تکالیف دولت آشنا کنند.

● پس این دامن‌های غیر قانونی می‌شود؟

این جور موضوعات قابل تحقیق و مطالعه نیست، چون حتی اگر فعال اقتصادی از سر ناچاری هم مبلغی پرداخت کرده باشد تا کارش پیش

برود جرم است.
● از رشوه که بگذریم خود در یافت مجوز به قانونی ترین شکل چندر هزینه دارد؟
تقریباً حدود ۱۲ تا ۱۳ است که این تحقیق از طرف بانک جهانی انجام می‌شود، آنها هزینه‌های تولید در هر کشور را مشخص و شاخصی با نام «سهولت انجام کسب‌وکار» از آن استخراج می‌کنند؛ ایران در آخرین گزارش بانک جهانی رتبه ۱۵۲ در میان ۱۸۵ کشور دنیا را دارد، این گزارش‌ها کاملاً نشان می‌دهد که چه زمانی نیاز است و چه تعداد مدارک باید داده شود.
● رتبه ۱۵۲ رتبه بسیار بدی در این زمینه است، یعنی ما جزو سختگیر ترین کشورهای دنیا برای ایجاد فعالیت اقتصادی قانونی هستیم... حالا در فاز بعدی یعنی ادامه فعالیت اقتصادی وضع ما چگونه است و چه می‌شود کرد تا دامنه فساد کمتر شود؟

شفافیت، سرعت، اطلاع‌رسانی مناسب و... بخشی از اینها را ما در قانون بهبود مستمر مدل کسب‌وکار دیدهایم، مثلاً اینکه سیستم مناقصه‌گذاری دولت را یک پایگاه اطلاع‌رسانی واحد بر‌خوردار باشد تا رانت اطلاعاتی از بین برود، شفافیت به وجود بیاید، بردگان مناقصات در آنجا اعلام شوند و قیمت‌ها و شرایط مشخص شود. اینها به صراحت در ماده ۱۹ قانون بهبود کسب‌وکار دیده شده است.

● پس این داستان همچنان ادامه دارد؟
بله متأسفانه چون برخورد تولیدکنندگان و فعالان اقتصادی با دولت در تمامی این مراحل وجود دارد زمینه‌های فساد و احتمال بروز فساد هم وجود دارد و همه اینها در نهایت بر امنیت اقتصادی و هزینه تمام‌شده کالاها در کشور اثر می‌گذارد.

● در سال‌های گذشته به لحاظ مبارزه با فساد و کم‌کردن بار فساد در اقتصاد کشور، وضعیت ما چطور بوده، اگر بخواهیم این فساد را ببریم روی نمودار به چه شکلی می‌رسیم؟
متأسفانه این نمودار یک نمودار صعودی خواهد بود؛ به‌ویژه در هشت‌سال گذشته وضع ما از نظر گسترش فساد اداری و اقتصادی بسیار نامطلوب‌تر شده است

● از مرحله مجوز که بگذریم وقتی تولیدکننده وارد فاز تولید یا دادوستد می‌شود، آیا باز هم با فساد مواجه می‌شود؟

در این بخش که سازمان‌های ناظر و دولتی در ارتباط هستند باز هم می‌توانند محل فساد باشند، مثلاً زمانی که یک فعال اقتصادی با سازمان امور مالیاتی برخورد می‌کند برای پرداخت مالیات یا در تامین اجتماعی برای پرداخت بیمه یا محیط زیست و امثالهم... اینها مسایلی است که می‌تواند محل فساد باشد.

● پس این داستان همچنان ادامه دارد؟
بله متأسفانه چون برخورد تولیدکنندگان و فعالان اقتصادی با دولت در تمامی این مراحل وجود دارد زمینه‌های فساد و احتمال بروز فساد هم وجود دارد و همه اینها در نهایت بر امنیت اقتصادی و هزینه تمام‌شده کالاها در کشور اثر می‌گذارد.

موافق است اما هنوز اولویت لازم را به آن اختصاص نداده ولی به‌طور کلی پایهای‌ها کاهش فساد از منظر کار اجرایی چند پایه مشخص است، یکی شفافیت است، اینها باید در منظر مردم باشد، دیگری اطلاع‌رسانی است، تمام فعالیت‌ها باید در یک فرآیند فعال اطلاع‌رسانی شود؛ موضوع بعدی هم سهولت است، یعنی دولت باید با کاهش مراحل ایجاد و ادامه فعالیت اقتصادی میزان بر‌خورد بخش خصوصی یا خود را کاهش دهد تا میزان وقوع فساد کم شود؛ مرحله بعد هم سرعت است.

● منظور از سرعت، کم‌کردن زمان رسیدگی به امور فعالان اقتصادی است، یعنی اگر زودتر مجوزها داده شود امکان فساد کمتر می‌شود؟

در بحث سرعت تنها کم‌کردن زمان مطرح نیست، سرعت مناسب یعنی وظایف دولت در یک‌زمان مشخص و معقول انجام شود. برای فعالیت‌های اداری هم اگر قرار باشد کاری که به‌طور متعارف نباید بیشتر از یک‌روز طول بکشد یک‌دفعه

سه‌ماه طول بکشد، طبیعتاً احتمال بروز فساد را بالا و فرد متقاضی را به سمت استفاده از راه‌حلی برای کم‌کردن این زمان می‌برد. کم مجوز را هم به دلایل قبلی اضافه کنم که آن هم صرفه یا هزینه است، کارهایی که با هزینه بالا باید انجام شوند افراد را به سمت دوزدن قانون سوق می‌دهند؛ هزینه‌های غیرمتعارف باعث می‌شود فعالان اقتصادی به دنبال این باشند که با پرداخت هزینه‌ای کمتر به شکل فریقانونی کار خود را پیش ببرند. مثال واضح آن هم این است که افراد به‌جای اینکه پروانه ساخت بگیرند و تراکم بخرند می‌روند با یک مسئول یا مدیری ارتباط می‌گیرند، هزینه فریقانونی می‌دهند و خب آن هزینه قانونی را ندادندند و مجوز هم گرفتند.

● خب، چه اتفاقی می‌افتد که انجام چنین کارهایی ساده می‌شود؟

از دو منظر باید دید؛ یکی اینکه آن هزینه به نفس خود بالاست و دوم اینکه قابلیت کاهش دارد، یعنی یک مدیر یا یک مسئول می‌تواند با استفاده از بندهایی خاص از قانون یا اختیارات و امکان خود این هزینه را کاهش دهد و درباره آن تصمیم بگیرد. این اتفاق نامبارک هم به همان معضل دولت بزرگ برمی‌گردد.

● اگر قانون شفاف باشد طبیعتاً این اتفاق نمی‌افتد، پس می‌توان گفت فقدان قانون شفاف باعث می‌شود دست مدیران و کارکنان دولت برای چنین اقداماتی باز باشد و زمینه بروز فساد ایجاد شود، مثلاً تخفیف‌هایی وجود دارد که باعث می‌شود افراد دنبال گرفتن آنها به هر طریق باشند، ولو پرداخت رشو.

این موضوع بیشتر از شفافیت به همان اطلاع‌رسانی دقیق و آگاهی مردم از حقوق خود در برابر دولت و تکلیف دولت برمی‌گردد؛ اگر مردم از این امور آگاه باشند آن را مطالبه می‌کنند نه اینکه دنبال راه‌های فریقانونی برای دستنیابی به آن برسند.

● پس با این حساب اگر قانون بهبود فضای کسب‌وکار اجرایی شود، بخش زیادی از مشکلات فعالان اقتصادی حل می‌شود.

اجرای این قانون می‌تواند کمک موثری داشته باشد اما حقیقت این است که همه مشکل را حل نمی‌کند، چون مشکل اصلی بزرگ‌بودن دولت است.

● بالاخره بخش‌هایی از این قانون خودبه‌خود موجب کوچک‌شدن دولت می‌شود و سطح تماس و بر‌خورد فعالان اقتصادی با دولت را کم می‌کند.

این به بحث سرعت و سهولت برمی‌گردد که ما روی آنها دست گذاشتیم اما در مورد عوامل بروز فساد مستقیماً دست گذاشته نشده است؛ البته در قوانین دیگر اینها دیده شده برای نمونه قانون بودجه، تکلیف دولت به کاهش اتکا به نفت و استفاده بیشتر از درآمدهای ناشی از مالیات است که خودبه‌خود نیازمند کوچک‌شدن دولت است.

● در کشور ما بخش‌های قابل توجهی از فعالان اقتصادی به روش‌های مختلف مالیات نمی‌دهند؛ آیا خود این موضوع موجب بروز فساد نمی‌شود؟

بخش‌هایی که مالیات نمی‌دهند دو دسته هستند؛ کسانی که مالیات خودشان را با نام «سهولت انجام کسب‌وکار» از آن فساد پرداخت نمی‌کنند و بخش دیگری که در تور مالیاتی گیر نکرده‌اند یا به‌عبارتی در بخش اقتصاد زیرزمینی فعال هستند. این بخش در تعاریف کلاسیک جزو فساد اقتصادی تلقی نمی‌شود.

● آمارهایی هست که نشان دهد چه بخشی از فعالان اقتصادی با اتکا یا به روش‌هایی مالیات نمی‌دهند؟

آمارهای مختلفی است، آمار سازمان امور مالیاتی نشان می‌دهد بین ۲۰ تا ۳۰درصد از فعالیت‌های اقتصادی مالیات نمی‌دهند. بخش‌هایی هم هستند که معافیت مالیاتی دارند که اگر آنها را هم اضافه کنیم یعنی تا حدود ۵۰درصد فعالیت‌های اقتصادی کشور مالیات نمی‌دهند.

● این سیستم مالیات‌گیری چقدر به فساد دامن می‌زند، اصلاً آیا این سیستم خودش موجب دامن‌زدن به فساد نمی‌شود؟

قطعا موجب گسترش فساد می‌شود؛ اول اینکه ما کشوری هستیم که هنوز فرهنگ پرداخت مالیات را به معنای امروزی

در قیاس با جوامع توسعه‌یافته نداریم و طیف عظیمی از شهروندان ما بر این اعتقاد نیستند که باید مالیات پرداخت کنند تا کشور از این محل اداره شود؛ بخشی از این اعتقاد هم به این برمی‌گردد که شهروندان معتقدند ما نفت داریم و دولتی که درآمدهای نفتی را در اختیار دارد دیگر حق ندارد از مردم مالیات بخواهد، دیگر اینکه اغلب رفتارهای اداری در سازمان امور مالیاتی از دیرباز تاکنون رفتارهایی نبوده که استنباط عدالت و انصاف از آنها تلقی شود و چون همواره فعالان اقتصادی فکر می‌کردند که به آنها ظلم می‌شود و ممیز مالیاتی عملاً دارد بیش از سهم آنها مالیات تحمیل می‌کند بنابر این به سمت حل مشکل از طریق انواع رفتارهای فراقانونی می‌روند که شامل پرداخت رشوه، حساب‌سازی، پنهان‌کاری‌ها و امثالهم می‌شود. قوانین و سیستم مالیاتی ما هم چون کارآمد نیست مرتباً موجب افتادن فعالان اقتصادی و ماموران مالیاتی در ورطه فساد می‌شود.

خبر

تکلیف آزادراه تهران – شمال مشخص شد

● فارس: معاون شرکت سات و توسعه زیربنایهای حمل‌ونقل با بیان اینکه در مورد ظرفیت‌های ترافیکی محورهای منتهی به شمال گزاریش تهیه کرده‌ایم، گفت: هدف‌گذاری دولت درباره آزادراه تهران– شمال تکمیل قطعه یک و اتصال جاده موجود به قطعات یک و چهار است. خیرالله خادمی اظهار کرد: در حال حاضر چهار بزرگراه به شمال کشور وجود دارد که اولویت وزارت راه‌وشهرسازی تکمیل این کریدورهاست؛ وی درباره تصمیم دولت در مورد آزادراه تهران– شمال بیان کرد: در این‌باره گزارشی با هدایت وزیر راه‌وشهرسازی و نظارت مدیرعامل شرکت ساخت و توسعه زیربنایهای حمل‌ونقل تهیه شده است؛ در این گزارش ظرفیت‌های ترافیکی همه راه‌ها و میدی ورودی به شمال کشور بررسی شده تا با توجه به منابع اعتباری موجود، این پروژه‌ها با اولویت تکمیل شود. معاون شرکت ساخت و توسعه زیربنایهای حمل‌ونقل اظهار کرد: در این بررسی به این نکته رسیدیم که قطعه اول آزادراه تهران– شمال در کاهش ترافیک مسیر کندوان، تأثیر بسزایی دارد، در حال حاضر این قطعه پیشرفت فیزیکی بالایی دارد و در حال تکمیل است. خادمی ادامه داد: در راستای کاهش بار ترافیکی محور چالوس، باید «مسیر فیروزکوه»، «محور هراز» و «قطعه اول آزادراه تهران– شمال» را به اتمام برسانیم ضمن آنکه «پسازری راه موجود چالوس» را نیز انجام بدهیم. وی بیان کرد: با تکمیل این پروژه‌ها بخش زیادی از مشکلات ترافیکی محورهای منتهی به شمال کشور حضور محور چالوس رفع می‌شود و اگر منابع اعتباری به دست آوردیم، ادامه مسیر آزادراه تهران– شمال (قطعات ۳و ۲) را تکمیل می‌کنیم. معاون شرکت ساخت و توسعه زیربنایهای حمل‌ونقل با بیان اینکه برای تکمیل آزادراه تهران– شمال در قطعات ۲و ۳ بیش از ۱۰هزارمیلیارد تومان اعتبار نیاز داریم، گفت: در حال حاضر رقم در چارچوب اعتباری عمرانی کشور نمی‌گنجد، از سوی دیگر نباید منتظر ماند تا مردم در ترافیک سنگین محورهای منتهی به شمال و برعکس معطل بمانند.

خادمی افزود: اگر محور فیروزکوه و محور هراز در قالب بزرگراه تکمیل شود، حدود ۲۰درصد از بار ترافیکی محور چالوس کاهش می‌یابد. معاون شرکت ساخت و توسعه زیربنایهای حمل‌ونقل ادامه داد: قطعه یک آزادراه تهران تا شمال از تهران تا شهرستانک در حال تکمیل است که به‌زودی عملیات اجرایی آن به پایان می‌رسد؛ برنامه داریم بین کیلومتر پایانی منطقه یک آزادراه تا کیلومتر صفر منطقه چهار آزادراه، پیسازری مسیر موجود را انجام دهیم تا ظرفیت محور موجود افزایش یابد؛ به این ترتیب که مسافران ابتدا وارد قطعه یک آزادراه شده و پس از خروج از قطعه یک در شهرستانک وارد جاده موجود شوند و پس از طی مسیر، در ابتدای قطعه چهار (مرزن‌آباد)، دوباره وارد آزادراه شده و تا دوراهی تکلیان (خروجی آزادراه) ادامه مسیر دهند. وی یادآور شد: البته هنوز مشخص نشده که مسیر میانی (جاده موجود) همان یک خط باشد یا افزایش ظرفیت هم در این مسیر داشته باشیم. معاون شرکت ساخت و توسعه زیربنایهای حمل‌ونقل بیان کرد: درحال حاضر وزیر راه‌وشهرسازی در حال بررسی این موضوع توسط مشاوران ارشد خود است که پس از بحث‌هایرسیدن عملیاتی خواهد شد. به گزارش فارس مقرر شده است معاون اول رئیس‌جمهور به‌منظور بررسی آخرین وضعیت اجرایی و مسایل مالی پروژه آزادراه تهران – شمال، روز سه‌شنبه هفته جاری از قطعه یک این آزادراه بازدید کند. بنا بر این گزارش در حال حاضر چهار محور اصلی به سمت شمال کشور و نور سبز حاشیه خزر وجود دارد که در طول ایام سال مورد استفاده مسافران است. این چهار محور اصلی شامل آزادراه تهران–کرج–قزوین رشت– بزرگراه فیروزکوه (تهران– رودهن –بومهن –فیروزکوه– قائم‌شهر)، بزرگراه هراز (تهران–امل) و محور توربینی کرج–چالوس است که در طول ایام سال پذیرای مسافران هستند. بنا بر گفته‌وزیر راه‌وشهرسازی محور هراز جزو اولویت‌های وزارت راه‌وشهرسازی است و بزرگراهشدن کامل آن در دو سال آینده به اتمام می‌رسد ضمن آنکه محور فیروزکوه نیز در حال جاری در قالب بزرگراه تکمیل خواهد شد.

بازار . یکشنبه ۲۳ شهریور

طلو سکه	قیمت
طرح جدید	۹۲۴۵۰۰
طرح قدیم	۹۲۴۰۰۰
نیم	۴۶۵۵۰۰
ربع	۲۶۱۰۰۰
گرمی	۱۷۰۰۰۰
گرم ۱۸ عیار	۹۴۶۷۵
اونس * (دالر)	۱۲۲۹
قیمت انواع سکه و طلا در بازار رسمی	
قیمت در ساعت ۱۸	
ارز +	قیمت(میلید)
دلار آمریکا	۳۱۸۵
یورو	۴۱۴۵
پوند	۵۱۹۲
درهم	۸۷۱

نرخ انواع ارز در صرافی‌های مجاز تهران

عنوان شاخص	مقدار	تغییر (درصد)
کل	۷/۷۱۳۸۶	۰/۱۴-
۳۰ شرکت بزرگ	۷/۳۲۸۳	۰/۲۱-
آرژ شتاور	۴/۸۰۱۰۳	۰/۲۲-
بازار اول	۲/۵۲۳۸۴	۰/۱۱-
بازار دوم	۸/۱۴۱۷۵	۰/۲۱-
صنعت	۲/۶۰۴۸	۰/۱۳-